Cine pleacă la Viena?

(Grigore Constantinescu – 21 ianuarie 2008)

Cei care au urmărit transmisia în direct a Selecției naționale pentru „Eurovision young musicians" sunt poate edificați asupra potențialului artistic de care dispunem acum în generația adolescenților.

Oricum, din multe puncte de vedere, Televiziunea națională, prin TVR Cultural, și-a asumat din nou răspunderea organizării acestei etape dinaintea confruntării finale ce se va desfășura la Viena, în 9 mai 2008. Orchestra studențească a Universității Naționale de Muzică, dirijată de Alexandru Ganea, a asigurat acompaniamentul concertelor susținute de cei zece finaliști, în fața juriului de specialiști, a grupului de reprezentanți ai presei și, prin transmisie, a reprezentanților studiourilor teritoriale de la Iași, Cluj, Craiova și Timișoara. Într-un fel, ceea ce se desfășoară cu mai mare agitație pentru categoria muzicii pop, în selecția națională pentru Eurovizion, are un corespondent aici, doar că climatul diferă prin repertoriu, interpreți și problematică. Existând din 1982, când a avut loc prima ediție la Mancester, „Eurovision young musicians" a captat de-abia de la ultimele patru ediții atenția interpreților tineri din România. Reprezentantul ales acum doi ani, a fost pianista Alina Elena Bercu. Cine avea să fie desemnat acum, iată prim planul emoțiilor concertului la care am asistat. Participarea era cea dorită pentru o astfel de competiție, cu excepția că s-a desfășurat în Studioul „Tudor Vornicu" al Televiziunii naționale, spațiu util pentru tehnica de transmisie, dar inadecvat interpretărilor muzicale. Este de neconceput să se mimeze redarea muzicii cenzurate ca sonoritate. În fața juriului au evoluat tineri muzicieni care cântă la microfon și sunt amplificați prin difuzoare. Efectul nu este potrivit nici pentru instrumente de coarde, nici pentru suflători, iar pentru pian este descalificant. Bucureștiul are săli de concert performante, iar atractivitatea competiției poate mobiliza publicul, fie la Radiodifuziune, fie la Ateneul Român. Argumentul investițiilor necesare nu justifică abdicarea de la profesionalismul redării artistice „live", când miza este cea a unei prezențe românești de prestigiu la o confruntare internațională. Să credem că organizatorii vor competiția la egalitate cu varianta selecției de muzică pop a Euroviziunii?

Totuși, întâlnirea finală a meritat interesul. Deși Bucureștiul a prezentat doar elevi de la Liceul „Enescu", celălalt liceu de muzică absentând ca si cum nu ar avea talente, elevi și profesori capabili, am descoperit în cei patru mesageri ai țării – clarinetistul Dorinel Puia de la Tg. Mureș, chitaristul Nicolae Leață de la Pitești, pianiști Ionuț Alexandru Hergane de la Cluj și Victor Andrei Părău de la Timișoara – valori importante, notate de juriu cu un punctaj foarte apropiat. Palmaresul cuprinde Premiul Presei, Premiu Televiziunii și, firește, Premiul pentru cel ales să reprezinte arta muzicală românească tânără la Viena, acordat cu punctajul maxim violonistului Ștefan Beșan. Concursul-concert nu este un simplu exercițiu de imagine, el ocupă în programele de la TV Cultural un loc capabil a ridica valoric ceea ce televiziunea Națională are datoria să facă pentru viitorul artei muzicale românești. Condițiile de realizare a unor astfel de proiecte, reprezintă însă și oportunitățile care dau măsura răspunderilor asumate.